

صنعت سانسور

فرشاد گودرزی

دانشگاه آیت‌الله بروجردی

در رابطه با مسائل جنسی «مفهوم هرزه‌نگاری یا پورنوگرافی» می‌باشد. این مفهوم قدمتی بسیاری دارد. واژه پورنوگرافی ریشه‌ای یونانی دارد و به معنای «توصیف فعالیت روسپی‌ها» است. پورنوگرافی را می‌توان در دو دسته مورد مطالعه قرار داد، دسته اول شکل سنتی است

از دیر باز اندیشمندان و صاحب نظران بسیاری به تحلیل و بررسی مسائل جنسی پرداخته‌اند، بارزترین نمونه آن هم زیگموند فروید روانشناس اتریشی است که عمارت نظری خود را بر مبنای مسائل جنسی بنا نهاده است. یکی از مفاهیم بسیار مهم

از سپیده دم تاریخ تا عصر حاضر، بشر همواره در پی رفع نیازهای خود بوده است، نیازهای انسان بسیار متنوع و گاهاً پیچیده است. مسائل جنسی و رفع نیازهای جنسی هم به طور طبیعی در وجود انسان‌ها بوده و رفع نیازهای جنسی همواره یکی از اهداف اساسی انسان‌ها بوده است.

جدیدی کرد. باید اذعان کرد که پورنوگرافی یکی از شاخه‌های بسیار مستحکم و سازماندهی شده صنعت فرهنگی است و عامل پیش برنده آن تبدیل کردن سکس به عنوان یکی از نیازهای اساسی بشر به یک کالا است و از آنجا که سکس همواره با نوعی تسلسل کالا مرتبط بوده است، صنعت پورنوگرافی به نحو افراطی تری تمایلات جنسی انسان را با منطق سرمایه‌داری پیوند می‌زند. مارکس در کتاب سرمایه تاکید می‌کند، سرمایه‌داری در بردارنده‌ی روش‌های استثمار است که با اشکال مختلف کالا هماهنگی داشته باشد و از این طریق روابط اجتماعی را در روابط تولید کاپیتالیستی، ادغام کند. تمام اشکال پورنوگرافی در برگیرنده نوعی عینیت‌بخشی هستند، چرا که مفاهیم انتزاعی انسانی را به ماشین تبدیل می‌کنند تا شهوت جنسی را به تصویر بکشند و توجهی ندارند که چنین فرآیندی توسط زنان یا مردان یا برای زنان یا مردان صورت می‌گیرد.

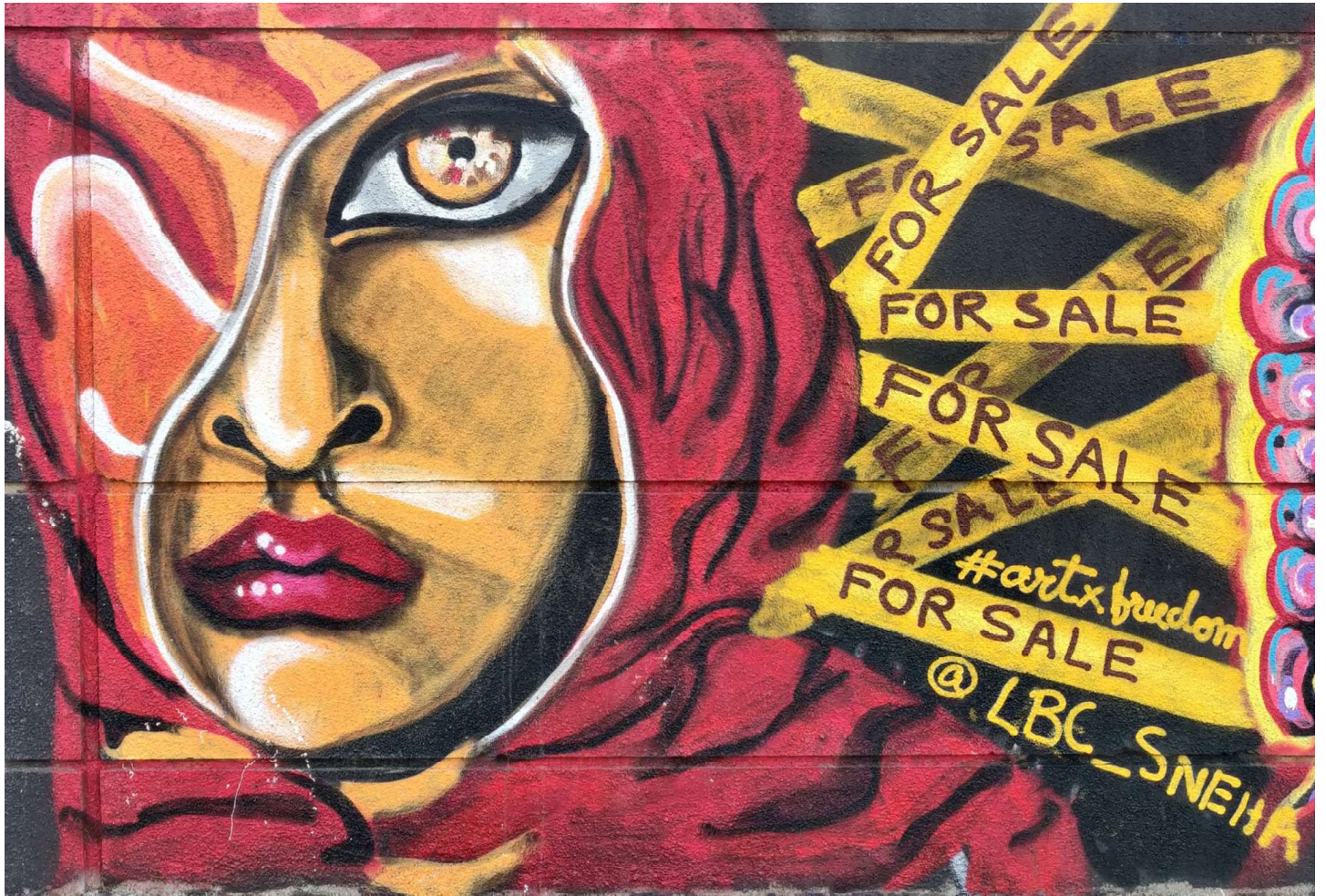

عنوان یک ارزش والا پرستیده می‌شود، جنسیت در رأس مسائل جامعه مصرفی قرار دارد. ظهور رسانه‌ها در عصر انقلاب دیجیتال در سال ۱۹۷۰ و ابزار شدن آن‌ها در دست نظام سرمایه‌داری مسائل جنسی را وارد فاز

که بر روی دیواره‌ها و اجسام به شکل نقاشی بوده است و شکل دوم مجازی است که خاص عصری است که ما در آن زندگی می‌کنیم. باید پذیرفت در عصر حاضر که رسانه‌ها سیطره عظیمی بر زندگی ما دارند و مصرف به

دیوارنگارهای در پونه، هندوستان

سنیها چاکرابوردی

و مدل‌های جنسی قابل قبولی ارائه نماید.

نظام سرمایه‌داری با کالایی کردن جنسیت این بار انسانیت و ارزش‌های والای انسانی را نشانه گرفته است و در راستای رسیدن به این هدف بسیار موفق بوده است. برای اثبات این ادعا کافی است به آمارهای تاپ تن نیوز توجه کنیم که اشاره به این دارد که ۱۲ سایت از کل وب سایت‌های جهان

می‌شود پورنوگرافی، پوشش هیچ چیز نیست. پورنوگرافی ایدئولوژی نیست، حقیقتی را پنهان نمی‌کند. بلکه یک وانموده است. جلوه‌ای حقیقی است که عدم وجود حقیقت را پنهان می‌کند. پورنوگرافی می‌گوید: سکس خوب در جایی باید وجود داشته باشد، چرا که من کاریکاتور آن هستم. با وقاحت مضحک‌ش تلاش می‌کند تا حقیقت سکس را ثابت نماید

به عقیده ژان بودریار اندیشمند فرانسوی یکی از حوزه‌هایی که فراواقعیت‌ها به شدت در آن‌ها رسوخ کرده‌اند، مسائل جنسی و به طور ویژه صنعت پورنوگرافی است. از نظر بودریار سرمایه‌داری به دو دلیل مقصر است، اول به خاطر دستکاری در سکس تا مبارزات طبقاتی را جدا نماید و دوم تباه کردن سکس با کالایی کردن آن. به همین دلیل گفته

فیلم‌های پورن با آن روایت‌های مسخرشان، احمق‌تر بود. در پورنوگرافی ما به طرز بسیار واضحی با نوعی سانسور طرف هستیم و این سانسور احساس فرای عمل جنسی است. شما مجبورید آن احساس را سرکوب کنید و فقط یک عمل جنسی را ببینید یا شما همه چیز را می‌بینید اما اجازه ندارید که احساس خود را درگیر کنید و این تراژدی پورنوگرافی است. یعنی جایی که تلاش می‌کند در واقعی‌ترین شکل ممکن خود را نشان دهد و مجبور است فانتزی و تخیل را در کمترین سطح ممکن حفظ کند.

در نهایت باید بدانیم که در عصر حاضر پورنوگرافی از جانب سرمایه‌داری تبدیل به یک تکنولوژی رسانه‌ای (سکس رسانه‌ای شده) است و هدفی جز تخریب نظام فکری، عقیدتی و فروپاشی اخلاقیات ندارد و نظام سرمایه‌داری واقعیت جنسی زندگی انسان‌ها را که یک نیاز اساسی است به شکل یک سانسور بزرگ برای ما به نمایش می‌گذارد.

سرمایه‌داری اینقدر پر رونق باشد؟ اصلا تا به حال با خودمان فکر کرده‌ام که چرا باید پای چنین فیلم‌هایی بشینیم و از دیدن آنها لذت ببریم؟ و در نهایت پورنوگرافی چه چیزی برای ما دارد جز اینکه ما را به سخره بگیرد؟ در جواب تمام سوالات و یافتن یک راه غلبه بر این صنعت تخریب کننده اخلاقیات و عقاید باید این نکته را بدانیم که چون پورنوگرافی از دل نظام استثمارگر سرمایه‌داری بیرون می‌آید، اساساً ژانری محافظه‌کار است و ژانری نیست که همه چیز در آن آزاد باشد، بلکه اتفاقاً ژانری است که بر اساس ممانعت‌های ساختاری ساخته شده است. در پورنوگرافی ما از یک آستانه عبور می‌کنیم، شما می‌توانید همه چیز را ببینید، کلوز آپ‌ها و غیره... اما بهایی که برای چنین دیدنی پرداخت می‌کنید، این است که شما روایتی را می‌بینید که فعالیت جنسی را توجیه می‌کند، روایتی که جدی نیست، اساساً نمی‌توان از فیلم‌نامه‌نویس‌های

مربوط به وب سایت‌های پورنوگرافی است و در هر ثانیه ۳۰۷۵۶۴ دلار جهت مشاهده موارد در اینترنت صرف می‌شود و در هر ثانیه ۲۸۲۵۸ نفر در حال تماشای پورنوگرافی هستند و در آمریکا در هر ۳۹ دقیقه یک ویدئو پورنوگرافی تولید می‌شود. اما در کشور ما این موضوع حادث‌تر و نگران‌کننده‌تر است و نیاز به توجه بیشتری دارد. نوبخشی و مولایی در سال ۱۳۹۳ در مقاله‌ای تحت عنوان «هرزه‌نگاری اینترنتی در ایران و نقش خانواده در کنترل آن» به این نتیجه رسیدند که بیش از یک سوم کلماتی که به فارسی بیشترین جستجوی اینترنتی را داشته‌اند کلماتی مربوط به پورنوگرافی بوده که رقم چشمگیری است. همچنین طی آماري در همین مقاله سرچ کلمه «سکس» به زبان انگلیسی از طرف ایرانیان، ایران در بین ده کشور اول دنیا قرار دارد.

اما با توجه به آمارهای ذکر شده چه مربوط به دنیا و چه در کشور خودمان چرا باید مصرف این کالاهای